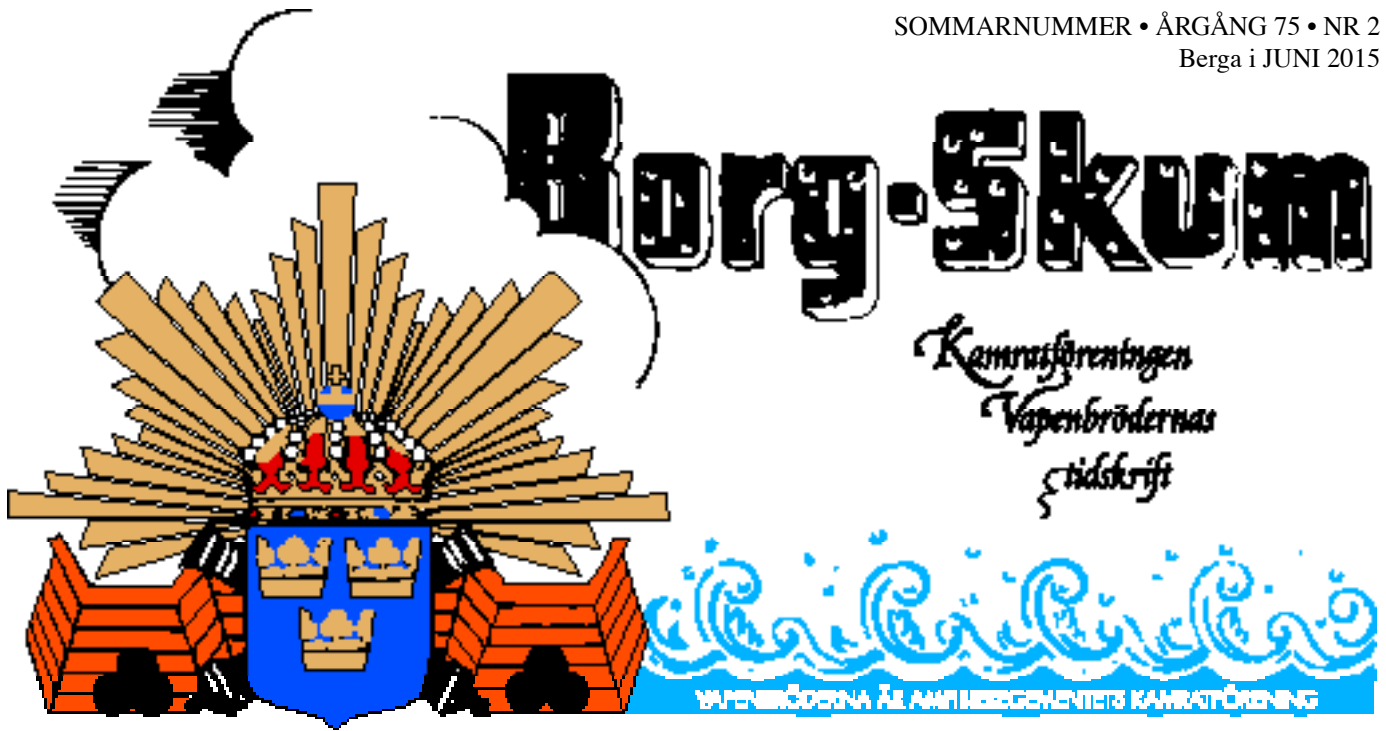

Kastellet med sitt Museum och restaurang är väl värd ett besök.

Det är den femte månaden. Det borde vara den soliga vårmånaden.

Regn, kalla vindar och låg temperatur är det som nu drabbar oss. Då är det lätt att sätta sig framför datorn och ta fram ett nytt nummer av Borg-Skum.

Det har hänt en del den senaste tiden.

En av våra medlemmar siktade en ubåt och rapporterade det. Försvarets centralbyråkrater klassade den iakttagelsen som en ickeubåt – bekvämast så. Nu fanns det dock flera iakttagelser om samma fenomen. Ännu har man inte tagit ställning – skrattretande.

När vi nu har skapat ett militärt vakuum i vårt skärgårdshav och i landets övriga delar utan att egentligen se den geopolitiska omvärldsbilden så får vi väl ta konsekvenserna. Förmodligen förekommer det främmande verksamhet i spanings- eller krigsförberedande syfte och har gjort så under längre tid. Men som man plägar säga: Utan spaning, ingen aning.

Vid en militär konflikt i Europa så kommer det med stor sannolikhet att bli flera intressenter som ger sig på våra arealer i avsikt att vinna försteg inför varandra.

Vår sjöfart och våra handlingsmöjligheter blir då mycket begränsade. Följden – ofrihet o försörjningssvårigheter. Man behöver inte ha någon högre utbildning för att inse detta. Det är ett med historisk bakgrund logiskt tänk.

Vapenbröderna har avhållit årsmöte om vilket ni kan läsa längre fram i skriften.

Vi har tagit beslut att sälja annonsplats i B-S för att förstärka vår ekonomi. Det är tyvärr fortfarande så att alltför många medlemmar inte betalar årsavgiften.

Vi trodde att vi genom ett färgglatt påpekande på sista sidan i förra numret skulle ha synliggjort detta. Tidigare år bilades en giroblankett i tidningen och därmed var man tvingad att plasta in det numret. Då en sådan åtgärd kostar ett antal tusen kronor som vi inte har blev det annorlunda.

Det blir Regementets dag den 5.september. Programmet vid Pressläggning ej klart. Det kommer att tillkännages på AMF1 hemsida. ■

Ha en skön sommar!

Red.

RÄTTELSE TILL B-S NR 4/14 SID 1. STÅR FOTO: NN – SKALL STÅ FOTO: ANDREAS LÖFQVIST

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08 541 316 56
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Redaktionens adress och tfn:

Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 010 823 30 00

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

VITT grafiska AB

VAPENBRÖDERNA

Amf 1, 130 61 Hårsfjärden
www.vapenbroderna.se

Årsavgift:

250 kr

Plusgiro:

9 33 80-4

Bankgiro:

473-0537

Skattnästarens adress och tfn:

Kerstin Jältsäter
Överbyvägen 22 · 185 94 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
jaltis@hotmail.com

Adressändring meddelas skattnästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Ordförande:

Bengt Persson

1. vice ordförande:

Magnus de Jong

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Hans-Jochen Seifert,
Marie Wall, Per Brännhammar,
Per Brissman, Lars Inge Pettersson
Lars Sjölander, Tommy Aasa,
Ola Truedsson, Peder Olsson

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Patrik Berge

Revisorer:

Håkan Söderlindh,
Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Håkan Melin (sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

EN NY ORDFÖRANDE TRÄDER TILL

En lördag i mars blev jag uppringd av ordföranden i valberedningen *Håkan Melin*. Det var ett kärt återhörande, det är ju länge sedan jag lämnade rege-

mentet, närmare bestämt drygt 17 år. *Håkan* frågade mig om jag kunde tänka mig att ta över som ordförande för Vapenbröderna. Det var inte helt överraskande, jag var förvarnad av min granne i Täby *Ella Gård Magnus de Jong*, därför blev svaret rätt snabbt och lätt. JA !

Det är med glädje, ödmjukhet och stolt-

het jag tar mig an uppgiften som ordförande för Sveriges äldsta kamratförening. Jag tycker att uppgiften väl framgår av ändamålet med Vapenbröderna enligt nedanstående utdrag ur §1 i våra stadgar. *"Kamratföreningen har till ändamål att utgöra en föreningslänk mellan nuvarande och förutvarande personal vid Första Amfibieregementet och dess föregångare, Stockholms kustartilleriförsvär, Vaxholms kustartilleriregemente och Vaxholms Artillerikår, i gemensam strävan till utbredd försvarsvilja för frihet och fred, till främjande av ett gott kamratskap samt till vårdande av nämnda förbands traditioner."* Vi ska vårda våra traditioner och samtidigt skapa nya och det ska vi göra tillsammans med regementet. Det kommer jag att verka för.

Min utbildning som ordförande för Vapenbröderna började ett par veckor efter årsmötet den 28 mars med *Magnus de Jong* och *Staffan Vestin* som lärare. Den fortsatte sedan vid mitt första styrelsemöte den 5 maj på FHS. Det var många frågor att hantera eller är det jag som är lite trög, som den skåning jag är född, men vi blev inte klara utan vi bokade in ett extra möte den 9 juni. Vid mötet den 5 maj frågade jag vår redaktör, *Hans-Jochen Seifert*, vad han tyckte att jag skulle ta upp i min första ledare. Hans råd, som jag redan anammat, är att presentera mig själv, det är ju rätt länge sedan som jag jobbade på regementet. **Så nu till det;** Jag är uppvuxen i Malmö och i Brantevik på Österlen. Blev regementsofficer 1976 och flyttade då till Rindö och tjänstgöring på KA 1. Det blev Minbat/KA MinS i nästan 10 år. Det var under den tiden som ubåtskyddet drog i gång och det präglade både den senare delen av den tiden och min kommande tjänstgöring. Efter MHS Högrekurs jobbade jag på FMV Minbyrå och sedan Marinstaben, med bland annat ubåtskyddsrelaterade frågor. 1997 var jag tillbaka på regementet som underhållsbataljonschef. Under 2000-talet har jag jobbat på Högkvarteret som avdelningschef (C GRO GEN), projektledare för PRIO-införandet och nu avslutningsvis som

stabschef på Produktionsledningen. När ni läser detta har jag precis gått i pension efter nästan 42 års tjänstgöring. När jag ryckte in på KA 4 var avsikten att jag skulle bli reservofficer. Det tog nästan 42 år för o m de 1 juni är jag anställd som RO/Öv i Försvarsmakten.

Det var lite om mig, nu åter till Vapenbröderna och de utmaningar vi står inför. Ett fungerande rollspelet mellan C AMF 1 och ordföranden i Vapenbröderna är centralt för oss. Jag hoppas att det ska visa sig vara en bra lösning som vi nu fått mellan regementet och kamratföreningen och att det ska ge bonuseffekter för oss båda. Vi har båda ett antal utmaningar där några är gemensamma fast ändå på lite olika dimensioner. Jag tänker först och främst på rekrytering och ekonomi.

Rekrytering – vi behöver bli fler och vi behöver få in alla personalgrupper i kamratföreningen
– vi måste bli attraktiva för alla grupper.
Hur blir vi det?

Ekonomi – god ordning uppfattar jag att vi har i föreningen, den ska vi behålla. Vi vill göra fler och kanske andra/nya saker, det kostar pengar! Hur får vi in mer pengar?

Ja det var några saker som styrelsen har att fundera över.

Jag vill avsluta med att tacka *Peder* för hans tid som ordförande och samtidigt ser jag fram emot ett fruktbart samarbete. För min egen del är det väldigt bra att vara tillbaka om inte till så i alla fall närmare mitt regemente – vi har utmaningar tillsammans och vi behöver bli fler tillsammans. ■

Tredig Sommar!

Bengt Persson

P.S.

Vad heter fartyget ni ser bakom mig på bilden och vad är det för fartygstyp?

Skicka svaret till min e-postadress
pe.bengt@telia.com
eller på ett kort till:
Bengt Persson
Arrendevägen 24
187 30 Täby

före den 1 augusti i år. En vinnare kommer att dras bland de rätta svaren vid vårt första styrelsemöte efter sommaren och ett pris kommer att utdelas eller skickas till vinnaren i anslutning till höstmötet.

D.S.

MINNEN

– nedtecknade av vår medlem Peter Wilpart

Hösten 1971

Jag var nybliven fänrik och placerad på kustjägar-skolan, där jag fyra år tidigare också hade börjat min värnpliktstjänsgöring. Det var tid för den årliga krigsförbandsövningen och jag hade väl hoppats att

Sjökrigsskolan och kördes ut av sjökrigsskoleche-fens chaufför till ett kustjägarbatal i norra skär-gården. Anmälde mig för kompanichefen *Jompa Roden*, som satt i ett plåtskjul och intog sin dagliga jägarstat. Allting i samma kokkärl på en gång, kött och fläsk, äppelsoppa och choklad. Det blandar sig i alla fall i magen så *kapten Rodén*. Jag blev omgående utsedd till ställföreträ-dande plutonchef för en jägarpluton.

Men nu blev det inte så. Jag avdelas-des som ende förbandsinstruktör för fyra förband, två 57 mm batterier modell 1889 och två minspärrtroppar på och i anslutning till Långbäling. Jag sattes iland vid det södra av de två batterierna, någon egen båt fick jag inte. Jag fick för-lita mig på förbandens resurser och på ön var det fotmarsch som gällde.

Nåväl, jag installerade mig på det södra batteriet. Batterichefen var en re-servlöjtnant och vid den första uppställ-ningen efter inmönstringen höll han ett tal till truppen. Han förklarade att vid hans batteri skulle det råda Herrans tukt och förmaning. Han skulle inte tolerera några överträdelser mot reglementet. När det gällde alkoholhaltiga drycker dekla-rerade han att att förtäring av sådana var helt uteslutet, men om han efter första veckan fann att man hade skött sig bra så skulle det serveras pilsner på söndag. Han var inte speciellt gammal, i trettio-årsåldern, medan batteribemanningen, som gjorde sin sista repövning hade en betydligt högre medelålder. Jag märkte direkt att deras reaktion knappast kan kallas positiv och försökte förklara för batterichefen att han kanske skulle ha en något annorlunda attityd till de äldre far-bröderna, men vann ringa gehör.

Jag hade ju tre andra förband att hantera, så jag cirkulerade mellan dem. Efter någon vecka flyttade jag min fasta upplats till det norra batteriet. Chefen där var en värnpliktig fänrik vid namn *Hen-nius*. Han var folkskollärare från Halland och han gjorde den här krigsförbandsöv-ningen oförglömlig för mig. Han hade en

helt annan attityd till sin bemanning. Han behand-lade dem med respekt och han fick respekt tillbaka. I närheten av batteriet hade en av våra större banker en kursgård eller något liknande och med hjälp av

Forts sid 7

Foto: HJS

Denna gång många år senare och då stabschef på AMF1. Mottager här kungen på Kastellet.

få gå in i en vakant befattning i det kustjägarbatal, som skulle övas. Jag hade gjort en "repöv-ning" tidigare, när jag skiftade om från reservoffi-cerskadett till officersaspirant. Då fick jag lämna

Välkommen till Skärgårdens största museum!

Vaxholms Fästnings Museum skildrar kustförsvarets historia från 1500-talet till idag. I den nya utställningen "Livet på Kastellet" berättas om de som levde i fästningens skugga år 1890, om pigorna, tvätterskorna, kronoarbetskarlarna och från detta år om barnen. Gratis evenemang för barn hela säsongen "Spökjakten på museet".

ÖPPET:

30–31 maj, 6–18 juni öppet 12.15–16.00. (Stängt midsommarhelgen).
22 juni–31 augusti och 5–6 september öppet 11.15–17.00.
Entré till museet: 60 kr. Barn/ungdom 0–18 år gratis.
Kronuddens taxibåt avgår fr kajplats 9. Vaxholm–Kastellet var 20:e
minut när museet har öppet. **Pris:** Vuxna 50 kr, barn 30 kr.

Information se hemsida alternativt telefon 08- 541 311 10 · www.vaxholmsfastning.se

EVENEMANG 2015

- 7/6 Barnens dag.
En dag fylld av roligheter för hela familjen, kl. 11–17.
- 12/6 Invigning av utställningen "Barnen på Kastellet", kl. 14.
- 28/6 Sekelskiftesdag. Svartkrutsskytte, underkläder, dans, musik, lek, kl. 11–17.
- 5/7 Rindö redutt, "Hemliga rum och öppna ateljéer", kl. 13.
- 19/7 Oscar-Fredriksborgs fort visas kl. 13.
- 13/9 "Överlevnadsdag" på Kastellet, kl. 11–17.
- 26–30/10 Höstlovsöppet med spökjakt på museet.
- 29–30/10 Nattvandring på Kastellet. Årets tema: Spioner.

ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20

Vapenbrödernas ÅRSMÖTE

den 28.mars 2015

Delar av styrelsen i förmötet.

Församlingen.

Välkända profiler.

Familjen Ottosson strålar.

En tidigare Kustjägarskolchef i förgrunden.

Öv Olssons inledande genomgång.

Intåg i matsalen. Th i bild Leif Cimrell skakar hand med "Granis".

Kolla kakmonstret! Glad fam "Jältis".

Årsmötet genomfördes på K1 i Stockholm där man välvilligt ställt utrymme till förfogande. Platsen valdes då vi inte hade ekonomi för busstransport till vårt hemförband.

Det var totalt 39 personer som samlades i dem anrika lokalerna. Med tanke på våra medlemmars spridning över riket så är det en positiv närvarosiffra. Det är alltid en skön upplevelse att återse forna tiders arbetskamrater. Det var bra blandning av olika personalkategorier.

Dagen var en kylig, solig vårdag med torrt och fint väglag när *Staffan* mötte upp i K1 vakt på Lidingövägen. Inpasseringskontroll. In på kaserngården och mot en stallbyggnad som på övervåningen hade ett antal fräscha

lektionssalar. Under samlingen där, avvek styrelsen för det sedvanliga styrelsemötet.

Ordföranden, Garnisons- och Regementschefen Öv Peder Olsson, inledde med en omfattande och tydlig information om Amfibiekårens organisation, uppgifter och materiel. Informationen förstärktes med en fin bildvisning. Efter en kort frågestund förflyttade vi oss till matsalen som ligger i en annan byggnad. Där fick man en påtaglig känsla av gammal soldatmiljö med typiska färgval och utsmyckning vilket vi inte hade i Kustartilleriet – vi var ju ett ungt vapenslag i sådana sammanhang. Här bjöd vårt hemförband på lunch där man hade valet mellan två rätter. En kopp kaffe m kaka och sedan några minuter gamla minnen.

Förflyttning tillbaka till lektionssalen och årsmötesförhandlingen som på brukligt vis inleddes med parentation. Tyvärr så har de senaste åren inneburit ett stort bortfall bland våra medlemmar och den tysta minuten för deras minne kändes tyngre än någon gång tidigare. Våra led glesnar – vi måste fylla på med nya kamrater för att föra våra traditioner och historia vidare.

Det mest markanta med detta årsmöte är att det återigen plockas bort en tung tradition. Regementschefer har sedan början på 40-talet varit självskrivna som ordförande i Vapenbröderna. Nuvarande regementschef, vald till ordförande 2014, avböjde fortsatt ordförandeskap och avgick nu. Skälet är att han anser sig vara i en jävsituation. Under- >>

Fler hungriga typer med Lars-Inge P i spetsen.

Trevligt att återse en länge saknad "broder Henry".

Vår nye ordförande "BP" och "Masen".

Vår sekreterare vid maten.

Masen och Wicke – två attackdykare från sextiotalet.

Kristina Grahn har erhållit SMKR förtjänstmedalj av ädlaste metall för sitt mångåriga arbete i Vapenbröderna.

Avgående ordförande mottar förtjänsttecken.

Ordförandeskifte Peder lämnar av till BP.

förstått har hans företrädare varit ... – eller hur ska det tolkas? Nåväl, vi har en ny ordförande som presenterade sig här på sid 3.

Jag drar mig till minnes när jag första gången kom i kontakt med Vapenbröderna. Det var hösten 1960. Till Höstmötet inbjöds 2 värnpliktiga från varje bataljon att delta. För min del inte särskilt lyckad då vi hade varit på Myttinge och haft ett hårt dygn när två av oss fick order att omedelbart gå till KA1. Byte till permissionsuniform och anmäla för regementsadjutanten. Transport till Stockholm, Långa raden. Många upklädda civila, musikspel, ärtmiddag. Vi var naturligtvis så trötta att vi inte förstod något av det som hände. Så var det i många år att värnpliktiga bjöds in

att delta i Höstmötet. Det första årsmötet jag minns var 1969, Subaltern d v s Fänrik. Regementets dag. Stor högtid med fanparad, lunch i milrestaurangen, musikkår uppträdande av artister, årsmötesförhandling. Som nyankommen Fänrik 1968 fick man "order" att bli medlem i Vapenbröderna. Till årsmötet och övriga stora begivenheter var det subalternerna som fick bära Vapenbröderna fana. Jag fick förmånen vid två tillfällen eftersom det vid första tillfället inte såg bra ut för min del. Så här var det – fanförare Heden, Thomelius o Seifert. D v s två stora och en liten. De stora var andraårsfänrikar och bar regementets och svenska flaggan. Ettårsfänriken, den med mindre steglängd, fick förmånen med Vapenbröderna vackra men tunga

fanan. Resultatet: I fanmarschen blev den lille ett halvtsteg efter! Inte snyggt. Men övning ger färdighet. Det blev bättre gången efter. Men som påpekat, det var annan stuns när Regementets kamratförening var en levande del av förbandet. Då synliggjorde man sin förening.

Men åter till 2015. Oavsett vilket, erfor jag återigen en känsla av samhörighet och förnöjsamhet med Vapenbröderna.

Förhoppningsvis kan vi ses igen vid nästa möte. ■

*Red.
Alla foton: HJS*

Skärgård & vildmark

 Archipelago & Wilderness

Upptäck Haninge!

Om du älskar skärgården, med hav och salta vindar, vattensporter, fiske och bad, då är Haninge rätt plats för dig. Likaså om naturupplevelser i skog och mark lockar dig till vildmarkens trolska atmosfär. Eller om kultur och historia både över och under ytan fascinerar dig. Då har Haninge mycket att erbjuda.

I Haninges turistbroschyr *Skärgård & vildmark* kan du läsa om de aktiviteter som erbjuds i skärgården. Allt från fiske till segling och paddling men där hittar du också trevliga aktiviteter på fastlandet, som golf, hästridning eller guidade vandringar i vildmarken för att nämna någ.

Haninge har flera naturreservat, inte mindre än 20, och dessutom är vi stolta att ha Tyresta nationalpark i vår kommun. Ett stenkast från pendeltågsstationen ligger Rudans friluftsområde som en pärla mitt i centrala Handen. En populär plats för dig som tycker om att bada, vandra, jogga, cykla, fiska eller vintertid åka skidor och skridskor. Här samlas både ungdomar och familjer och här har också flera idrottsföreningar sin hemvist.

Haninge – en ny stadskärna

Haninge är en kommun på frammarsch. Vi är drygt 82 000 invånare och blir fler och fler. Därför satsar vi nu på att bygga nya bostäder, några mitt i centrala Handen, vid Haningeterrassen, där det också ska bli en helt ny modern bussterminal, handel, biograf, vårdlokaler med mera. Haningeterrassen är också första steget till utvecklingen av den nya stadskärnan i Haninge.

En annan helt ny stadsdel växer också fram just nu. Det är Vega i den norra kommundelen. En modern och klimatsmart stadsdel nära till Stockholm, nära till Haninge och nära till naturen. Där tas snart första spadtaget till en helt ny pendeltågsstation.

Det finns mycket mer att berätta om Haninge. Läs gärna mer i tidningen *Nyinflyttad* som du kan hämta tillsammans med *Skärgård vildmark*.

// Margaretha Picano

**Haninge
kommun**

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för ert trohet och behåller dem i vårt minne

**Nils Jr. Jonsson, Vaxholm
Erik Vångklev, Saltsjöbaden**

Ny medlem !

**Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen
Gunnar Ottosson, Lidingö**

MINNEN

– medtecknade av vår medlem Peter Wilpart

» kontakter ordnade han så att han kunde utnyttja lokalerna. Där inrättades en mäss, eller snarare ett sällskapsutrymme för såväl befäl som meniga. Inga överdåd, men kocken fick betydligt mer att hantera än vad kronan bjöd på och en starköl eller en grogg var väl också möjlig. Stämningen var god och jag noterade aldrig något fall av dryckenskap.

Fänrik Hennius och jag tillbringade flera sena kvällar och ibland nätter i kplatsen och i månens sken över Järholmsund delgav han mig sin levnadsvisdom. Det var en blandning av filosofi, skabrösa historier och dikter av Dan Andersson med uttolkning av skaldens budskap. Vid sidan av sitt arbete som lärare över-satte han böcker från engelska till svenska. Inga litterära mästerverk, nej det var i kioskdekar- och vilda västerbranschen han tjänade lite extra. Han berättade att han ibland inte drog sig för att ändra radikalt i innehållet i samband med översättningen. Han kallade det för sin litterära frihet.

« Unge man,
du har varit en bra
förbandsinstruktör för oss.
Det är inte mycket jag kan
ge dig i gengäld men jag kan
ge dig ett gott råd. Drick
aldrig Pripps lättöl »

Övningen fortlöpte som den skulle. Jag roterade mellan de fyra förbanden, noterade skillnader. De två minspärrtropparna var två väl fungerande grupper, Hennius batteri fungerade utmärkt medan det södra batteriet väl gjorde vad det skulle, men utan geist och med en mycket begränsad förbandsanda.

Vid övningens slut skulle de två batterierna skjuta mot bogserat mål. Skulle vi skjuta med det norra batteriet hade vi varit tvungna att avverka en hel del skog så det bestämdes att båda bemanningarna skulle skjuta med det södra batteriet. Inspektören för Kustartilleriet, chefen för Stockholms kustartilleriförsvar och regementschefen var närvarande. 57-millimetersbatterierna var synnerligen tvåffsakra på korta håll, men nu skulle vi skjuta på över 5000 meter och vädret var ganska besvärligt. Det södra batteriets bemanning sköt först med ett godtagbart resultat. Det norra batteriet sköt sönder målet redan vid tredje eldöppandet. Cheferna uppe på hjässan var helt nöjda och väntade nu bara på den obligatoriska redogörelsen efter skjutning.

Vad herrarna chefer inte visste var att fänrik Hennius kommandoteknik var något apart. Igångsättningskommandon var väl enligt reglementet men sen följde kommandon som inte återfanns i SkjutIKA och avslutningen i batterihögtalaren löd: "Fläska på, för fan". Cheferna misstänkte heller inte att fänriken under halva skjutningen hade suttit och jobbat med en översättning av Jonny Yuma's sista strid. Slutligen var de helt ovetande om att redogörelsen efter skjutning var helt konstruerad av förbandets unge förbandsinstruktör, som i alla fall året innan hade fått pris som bäste artillerist i flaggkadettskursen. Fänrik Hennius fick i alla fall mycket beröm av cheferna och det för-tjänade han verkligen.

Det sista minnet jag har från denna övning är från när jag tog faväl av förbanden. Då kom pjäsplutonchefen för Hennius batteri fram till mig. Han var i det civila en av bryggmästarna vid Pripps bryggerier i Göteborg. Han sa:

"Unge man, du har varit en bra förbandsinstruktör för oss. Det är inte mycket jag kan ge dig i gengäld men jag kan ge dig ett gott råd. Drick aldrig Pripps lättöl". ■

Peter målmedveten
på väg till uppställning.

Foto: H/S

Vapenbröder

– här kommer en information om Amfibiekårens uppdrag i annan del av världen. Denna artikel var till del avsedd att komma med i förra numret av B-S. När Ni nu läser detta är missionen avslutad och personalen är åter Sverige. Jag ser ett stort värde i att trots förseningen, delge Er denna information.

Red.

Specialtillverkade balkar gjorde att båtarna passade perfekt.

NY INSATS i Adenviken

dagarna inleds en ny marin EU insats i Adenviken utanför Somalias kust. Insatsen blir den fjärde insatsen sedan år 2009 och benämns ME04. Sverige har vid tre tidigare tillfällen deltagit i operation Atalanta, ME 01, 02 och 03.

Styrkan ME04 består av cirka 70 man och utgörs främst av personal ur

Amfibieregementet och Helikopterflottiljen. Amfibieofficeren överstelöjtmant Anders Åkermark är kontingentschef för styrkan som under hela insatsen kommer att gruppera ombord på det nederländska amfibiestridsstödfartyget **HNLMS Johan de Witt**.

Regeringens inriktning

Regeringen gav under 2014, Försvarmakten i uppdrag att planera och vidta förberedelser för ett eventuellt svenskt bidrag i operation Atalanta. Inriktningen var att deltagandet skulle genomföras tillsammans med Nederländerna och det svenska bidraget skulle bestå av ett styrkehöghävarter, stridsbåtar med besättningar och helikoptrar där enheterna skulle grupperas ombord på ett nederländskt amfibiestridsstödfartyg.

Uppgifterna var att eskortera humanitära matleveranser från World Food Programme (WFP) till det Somaliska fastlandet. Förbanden skulle också eskortera annan humanitär och kommersiell sjöfart i området. Insatsen skulle dessutom med sin närvaro ha en avskräckande inverkan mot piratangrepp.

Planeringen inför insatsen har pågått en tid, även om regeringen hade gett en inriktning till Försvarmakten, så togs beslut om insats så sent som i december förra året.

Under trettonhelgen ilastades två stridsbåtar, containrar och annan utrustning ombord på ubåtsräddnings- och dykeri fartyg HMS Belos. Besättningen hade fått i uppdrag att transportera

Forts sid 12

Dåligt väder väntade vid överfarten till Holland så det gällde att surra fast materielen ordentligt.

TILL SJÖSS 2015-04-18 ETT PLUS ETT BLIR TRE!

I SLUTET AV FÖRRA ÅRET fattade regeringen beslut om att skicka ytterligare ett svenskt bidrag till den EU-ledda insatsen "Operation Atalanta" utanför Somalias kust. Amfibieregementet fick uppgift att upprätta insatsförbandet "ME 04" med stöd av bland annat Helikopterflottillen och Ledningsregementet. Den 12 januari flögs förbandet till den nederländska marinbasen i Den Helder för att påbörja integreringen på det nederländska fartyget HNLMS Johan de Witt. På grund av vinterstormen Egon fick vi vänta några dagar extra innan förbandets materiel levererades.

Den 24 januari kastade fartyget loss från Den Helder. På kajen stod hundratals anhängiga och vinkade av sin soldat, sjöman, specialistofficer eller officer. Det kändes lite märkligt för många av oss svenskar eftersom vi redan hade lämnat våra anhängiga i Sverige för två veckor sedan. Framför oss hade vi mer än tre veckor till sjöss som kantades av flera förberedelser, övningar och utbildningskontroll. Hela förbandet följde med, även om halva helikopter- och amfibienheten lämnade oss i Grekland för att komma tillbaka i halvtid. Det gjorde vi för att ge hela förbandet möjlighet att förbereda sig och för att göra rotationsfasen i halvtid så smärtfri som möjligt.

Den 10 februari blev vi operativa och den 13 februari tog konteramiral Jonas Haggren befälet över styrkan i Adenviken och Indiska oceanen. Sedan dess har vi varit ett betydelsefullt bidrag till Operation Atalanta.

Amfibieenheten som ingår i ME 04 utgörs av en stridsbåtstropp bestående av två Stridsbåt 90HS med dubbla besättningar och en driftsstödsgroup, DSG, med skrov- och vapentechniker. De dubbla besättningarna skapar möjlighet att utöka uthålligheten i enheten under längre patruller. Genom att använda våra stridsbåtar tillsammans med det nederländska landstigningsfartyget (Landing Craft Utility, LCU) har vi kunnat verka över flera dagar och dessutom kunnat genomföra patruller närmare Somalias kust.

Vi har inför den här insatsen haft inställningen att vi åker med den materiel vi har i krigsförbanden. Stridsbåtarna ha dock fått några mindre modifieringar för insatsen, den viktigaste är solskyddet som skyddar skytten i ringlavetten. Den gör en enorm skillnad när solen ligger på och temperaturen ligger en bra bit över 30 grader. Vidare har vi monterat däck utmed fören på sidorna. Det var en erfarenhet som personal från bordningsstyrkan hade med sig eftersom båtens skrov riskerar att skadas när man genomför bordning mot större fartyg. Däcken sitter fast och hoppar inte som fendrar riskerar att göra. Det medför att vi på ett mer distinkt sätt kan trycka stridsbåten mot ett annat fartyg, bland annat *Johan de Witt*, utan risk för materiella skador.

Vi har även denna gång haft en svensk helikopter med oss. Den svenska helikopterenheten har bestått av en flygstyrka, en underhållspluton och en underrättelsecell. Tillsammans med den nederländska helikopterenheten har de planerat flygningar och så effektivt som möjligt använt den helikopter som varit bäst lämpad för en specifik uppgift. De har också blivit särskilt uppskattade för samarbetet och utbytet mellan tekniker och för stödet i det gemensamma underrättelsearbetet.

En annan uppskattad funktion har varit våra svenska Combat Camera-specialister. Tillsammans med både amfibieenheten och stridsbåtsenheten har de samlat in material både för underrättelsearbete och för att kunna publicera i olika medier. Det är tack vare dem som vi har kunnat erbjuda alla bra bilder och filmer som vi har publicerat på Försvarsmaktens hemsida, i sociala medier och i flera tidningar runtom i Sverige. Men det handlar inte bara om bra informationsmaterial utan framför allt om att med Combat Cameras förmåga skapa riktigt bra rapporter som

ger chefer på alla nivåer ökad förståelse för verksamheten och som ökar resultatet.

Ledordet för mig och den Nederländska fartygschefen för HNLMS *Johan de Witt*, kommandör *René Luyckx*, har varit integration. Att få våra respektive enheter att så långt som möjligt integreras i verksamheten för att genom det nå en högre effekt ur det gemensamma förbandet. Resultatet är slående och en av de största anledningarna att det går så bra med integrationen är enligt min bedömning att vi delar de grundläggande värderingarna. Såväl nederländare som svenskar är också väldigt praktiska i sin problemlösning och i de områden vi har olikheter har vi oftast mötts halvvägs.

Den svenska kontingenten får mycket uppskattning av våra nederländska partners. Det som framför allt lyfts upp är den svenska personalens kunskap, både i djup och bredd. Det gemensamma styrkebidraget ombord *Johan de Witt* har också fått stor uppmärksamhet för våra prestationer i operationen. Prestationer som varken Sverige eller Nederländerna enskilt hade kunnat nå, den här insatsen har visat att ett plus ett kan bli tre.

Under förbandets insats i Operation Atalanta har Sverige också varit ansvarigt för det multinationella styrkehögkvarteret (Force Headquarters, FHQ) och EU:s styrkechef, konteramiral Jonas Haggren har lett de europeiska enheterna – fartyg, flygplan och skyddsstyrkor – i operationen. Trots att den piratrelaterade verksamheten har gått ner avsevärt de senaste åren finns piratnätverken kvar och det har inte skett någon avvärjning av olika grupperingar i land. Därför är närvaron av EU:s styrkor till havs alltså en viktig faktor för Somalias framtida utveckling och för sjöfartens skydd utmed dess kuster.

Det som har varit signifikant för denna rotation är att ytterligare en uppgift har lagts till EU Naval Force vid sidan av de två huvuduppgifterna. Den nya uppgiften går under benämningen Secondary Support Task, fritt översatt till stödande andrahandsuppgift. Denna går ut på att knyta ihop EU Naval Force med de övriga EU insatser som genomförs i Somalia, bland annat EUCAP Nestor som arbetar med kapacitetshöjande åtgärder för Somaliska myndigheter. Inom ramen för denna uppgift har vi bland annat levererat fordon från HNLMS *Johan de Witt* till EUCAP Nestor i Mogadishu för vidarebefordran till den Somaliska kustbevakningen. Denna operation genomfördes med de amfibieenheter ombord *Johan de Witt* och genom landstigningen i Mogadishu visade den svensk-nederländska styrkan för världen att EU kan leverera det som efterfrågas var- och när-somhelst.

Livet på HNLMS *Johan de Witt* är relativt enkelt och det finns många sätt att hålla sig i form och att återhämta sig efter en operation. Men trots det enkla livet gör några veckor till sjöss att skotten på fartyget börjar kännas trånga och den nederländska kosten börjar – minst sagt – kännas enförmig. Då är ett hamnbesök i någon av de exotiska hamnarna kring Adenviken och Indiska oceanen ett välkommet inslag. Under vår tid i området har vi hunnit besöka Muscat i Oman, Dar es-Salaam i Tanzania och Port Victoria i Seychellerna. Under hamnbesöken har vi också passerat på att ta emot reservdelar och post samtidigt som den nederländska besättningen har bunkrat fartyget med bränsle och mat.

Den 10 maj går vi ur insatsen och den 25 maj beräknas vi vara tillbaka i Den Helder. Då väntar några dagars intensiv återställning av materiel och den 30 maj hoppas vi kunna träffa så många som möjligt på Berga när vi genomför medaljceremonin för hela förbandet.

*Anders Åkermark, Överstelöjtnant
Kontingentschef ME 04*

Forts fr s 10

NY INSATS i Adenviken

Stridsbåt på väg att docka in på HNLM Rotterdam.

FAKTA

HNLMS Johan de Witt

HNLMS Johan de Witt är ett amfibiestridsstödfartyg, vilket innebär att hon fyller flera funktioner. Hon är ett högkvarter, hamn, sjukhus, hotell, flygplats på samma gång.

Fartyget kan basera flera landstigningsbåtar, stridsbåtar, fordon och helikoptrar ombord på ett fordonsdäck. Fordonsdäcket är så stort att man kan ställa 200 stycken medelstora personbilar efter varandra. Utöver detta kan fartyget husera närmare 600 soldater. Fartyget är med andra ord byggt för längre operationer till sjöss. Med dessa proportioner kan man förstå att den svenska personalen kommer att ha fullt upp med att hitta ombord, åtminstone den första tiden. *HNLMS Johan de Witt* har tidigare deltagit i Operation Atalanta.

» materielen till Nederländerna och Den Helder. Det var första gången som stridsbåtar transporterades ombord på HMS Belos. Besättningen hade genomfört provlastning av stridsbåtar för att säkerställa att det verkligen skulle fungera. Efter lite prov och försök och specialtillverkade balkar, fungerade det utmärkt.

Ungefär samtidigt som HMS Belos hade kastat loss från Sverige, flögs personalen tillhörande ME04, till Neder-

länderna. Väl på plats skulle förbanden samöva, lära sig varandras rutiner och inte minst skulle den svenska personalen lära sig att hitta ombord på det jättelika fartyget, *HNLMS Johan de Witt*. Amfibieregementet har tidigare samövat med den Nederländska marinen och då med systerfartyget HNLMS Rotterdam, så för några av soldaterna och officerarna är det en bekant miljö, men övningar behövs ändå.

Bild & Text Kristina Swaan

Samövning med Nederländsk personal. Svenska amfibiesoldater ombord på ett Nederländskt landstigningsfarkost.